

resonas Z; la libro de la *~oj* de Heine; la *Alia ~o* (ama poemo el la Biblio). *~eti* (tr). *~i* duonvoĉe, mallaŭte, ne klare prononcante la silabojn. *~isto*. 1 Tiu, kiu profesie *~as*. 2 Poeto. *Pri ~i* (tr). *~i* 4. *Re~ajo*. Parto de *~o*, kiun oni re~as post ĉiu strofo.

kantarelo ☞ G. de agarikakoj; manglebla, ofta, oranĝkolora fungo (*cantharellus*).

* **Kantarido**. Skarabo forte odoranta, kies veneno vezikigas la haŭton, uzata en medicino por vezikplastroj (*lytta vesicatoria*).

Kantato. Lirika poemo taŭga por esti muzike kantata.

kantiko. Pia edifa kanto.

kantino Z. Butiko, destinita por speciala aro da personoj, kie oni vendas trinkaĵojn k manĝaĵojn al soldatoj, laboristoj, lernantoj, malliberuloj, pensiuloj, loĝantaj aŭ laborantaj ĉiuj en sama establero.

Kantono. 1 Divido de la francaj subdepartementoj; subdistrikto. 2 Ĉiu el la regnoj formantaj la Svisan konfederacion.

kantonmento. Domhava loko, kie trupoj instaligas por iome restadi. Kp KAMPADEJO. *~i* (ntr). Restadi *~e*.

* **Kantoro**. Preĝeja kantisto.

kanulo Z ☞. Tubo, kiun oni aligas al ŝprucigilo aŭ ofte uzas ĉe kelkaj operacioj.

* **Kanvaso**. 1 Lina aŭ kanaba tolo, tre larĝmaŝe k retece teksita, sur kiu oni faras brodaĵojn aŭ punton. 2 (f) Skizo, ĝeneralaj trajtoj: *jen la ~o laŭ kiu ni povus labori*.

kanzono. Versaĵo, plejofte gaja, sprita aŭ moka, konsistanta el egalaj strofoj finiĝantaj per rekantaĵo k destinita por esti kantita: *la ~oj de Béranger*; *la vin~oj de Horacio*.

kaolino ☞. Blanka argilo, el kiu oni fabrikas porcelanon. *~a*. Estanta el *~o*. *~iĝi*. Iĝi *~o*, transformiĝi en *~on*.

kaoso = ĥaoso.

* **Kapo**. 1 Parto de la animala korpo, supra ĉe la dupieduloj k antaŭa ĉe la kvarpieduloj, enhavanta la cerbon k la organojn de pluraj sentumoj: *levi, mallevi la ~on*; *krei la tutan lingvon de l' ~o ĝis la piedoj* Z (komplete); *kun la ~o antaŭe(n) Z*, *malsupren Z*; *la sama afero, sed kun la ~ al tero Z* (renversite); *ĉio staris sur la ~o Z* (estis renversita); *~jesi,*

jese balanci la ~on Z; *skui la ~on Z* (nei); *kiu ~on posedas, kombilon jam trovos* (se oni posedas la gravajon, oni trovas facile akcesorajon); *~o majesta, sed cerbo modesta Z*; *~doloro*; *trans~a salto*; *~loko Z*, *~a parto de lito Z*. (Kp KRANIO). 2 Tiu sama korpa parto, konsiderata kiel sidejo de inteligento k saĝo: *~o estas por tio, ke oni zorgu pri ĉio Z*; *kalkuli en la ~o Z*; *streĉado de la ~o Z*; *mi havas aliajn aferojn en la ~o Z*; *saĝa ~o duonvorton komprenas Z*; *pro ~o malsaĝa suferas la kruroj Z* (se oni havas malbonan memoron, oni devas kuri pli ol unufoje); *rompi al si la ~on Z* (f. cerbumi); *kiel ~rompaj estas la devoj de urbestro Z*! *multo en ~o, sed nenio en poŝo Z*; *tio venis al mi en la ~on* (mi ekpensis pri tio); *enskribi, enmeti, bone noti, bone ŝlosi ion en la ~o Z*; *frenezan ideon enpreni al si en la ~on Z*; *enbati ion en sian ~on Z* (zorgi por bone memori ion), *en ies ~on Z*; *en~igi ion al iu* (memorigi); *ordigi al iu la ~on Z* (malmilde riproĉegi) (Vd LAVO, PREDIKO, SAPUMI, TANI); *havi bonan ~on* (esti inteligenta); *malplen~ulo* (stultulo); *li ne havas ~on de ministro Z* (li ne estas tre lerta); *Vd PULVO*); *perdi la ~on B*; *havi iom da vaporo en la ~o Z* (esti ebrieta); *turni la ~on de la virino B* (enamigi ilin al si); *mi metos ilian konduton sur ilian ~on Z* (mi respondigos ilin pri ilia konduto) (Kp PENSO, CERBO, KONSCIO, REZONO, PRUDENTO). 3 Tiu parto konsiderata kiel signo de individuo; persono, unuo: *kiom da ~oj, tiom da opinioj Z*; *prikalkuli laŭ~e Z* (laŭ la nombro de la personoj); *tagmanĝo je dek frankoj po~e* (popersono). 4 Supra, plej alta parto de objekto: *~o de pinglo B*, *papavo Z*, *spiko Z*, *brasiko Z*, *arbo*; *metala ~o de bastono Z*, *de pafilo Z* (kolbo); *~o de domo Z*, *de kolono Z* (kapitelo); *sen~igita tremolo*; *esti ĉe la ~loko* (frontono) *de io*; *la artikolo estas presita ~e* (supre) *de la paĝo* (Kp FRONTO, FASADO). 5 Plej antaŭa parto de io: *~o* (antaŭaĵo, pruo) *de ŝipo Z*; *li marŝis ĉe la ~o de la irantaro*. 6 Ter~o. (kabo). *~eto*. 1 Florburgono, butono. 2 Pordoprenilo. *~opiede*. Karakterizas la pozicion de du personoj aŭ objektoj, kies iu havas la ~on en la loko, en kiu la alia havas la piedojn. *~rompa Z*. 1 Kolrompa, mortiga: *~rompa salto Z*. 2 Cer-